

Вѣрно и религиозно опазенитѣ роднински връски сж родили първитѣ общества. Коренътѣ на обществата е плѣмето, а плѣмето не е друго освѣнъ семейството. Патриархалний животъ се вижда да е идеалний животъ на семейството. Той задържа въ единъ видъ домашна интимность всичкитѣ поколения отъ едно и сжщо стѣбло. Той се вижда да е най съвершенното прибѣжище на братската любовъ и синовното благочестие. Той напълно осжществява двѣтѣ начала които, споредъ горѣпомѣнжтий Германски писателъ, сж основнитѣ начала на семейството, именно: властята и благочестието.

Обаче, не трѣбва да си правимъ иллюзии, и, отъ една суевѣрна скърбъ за единъ видимъ идеалъ, да затваряме очитѣ си прѣдъ несъвершенствата на една завсѣгда загинжла наредба и прѣдъ прѣвъсходството на нашитѣ домашни нрави. Роднинский духъ, въздигнжтъ до суевѣрието, има два голѣми недостатъка: деспотизмътѣ и враждата на семействата. Вѣрно е че то се длѣжеше на суевѣрието и на една фанатическа покорность на семейната идея, че до скоро време индийската жена е била жива изгаряна слѣдъ смъртята на мжжътѣ си, и че, у дрѣвнитѣ Германци, сгугитѣ сж били изгаряни при гробътѣ на господаритѣ си. Ако защитяхме тѣзи извѣнмѣрности, съ поддържанието че тѣ сж само прѣвувеличението на едно велико чувство, ние можемъ по сжший начинъ да оправдаемъ и челоуѣческитѣ жъртви. Германский писателъ, когото спомѣнжхме по горѣ и който ни се вижда доста благоприятенъ за патриархалната наредба, самъ ни доставя фактове,